

estimem la història de la nostra comarca, ja que permet prendre el pols a l'avançament de la recerca en matèria d'història, patrimoni, literatura, urbanisme o medi natural, i tenir un contacte directe amb els investigadors. Enguany això no ha estat possible i l'organització de l'esdeveniment ha intentat pal·liar aquesta mancança amb la difusió d'algunes comunicacions pel seu canal de Youtube.

Si tenim en compte les visites que han rebut els set vídeos publicats, diria que el balanç és poc encoratjador. La majoria dels vídeos no arriba a la cinquantena de visites i fins i tot les dues grans conferències previstes per a la passada edició arriben tot just a una setantena de visualitzacions. Sembla que la pandèmia ens ha catapultat al món digital, però el cert és que seguim preferint el directe que ens permet socialitzar. Per a aquestes IV Jornades ja és massa tard. Ens caldrà seguir fidels al paper i esperar la publicació de les comunicacions a la revista *Era* 4.

Sant Esteve de Guils puja de categoria | La Cerdanya està d'enhorabona. L'església de Sant Esteve de Guils ha estat declarada Bé Cultural d'Interès Nacional (BCIN) en la categoria de monument històric. Aquest espai s'afegeix a la trentena de monuments que gaudeixen d'aquesta protecció a la Baixa Cerdanya, com per exemple la Torre de Riu, Sant Julià de Pedra, Santa Eugènia de Nerellà, la Torre de Bernat de So o Santa Maria de Talló. La declaració de BCIN atorga una protecció a l'edifici i al seu entorn per garantir-ne la pervivència al llarg del temps, i abans de qualsevol intervenció cal que el projecte passi per un seguit de controls gestionats des del Departament de Cultura.

Aquest títol no només protegeix l'edifici, sinó que pretén evitar que s'alterin els voltants de l'església, per preservar-ne el valor i la bona visua-

>> L'església de Sant Esteve de Guils, Bé Cultural d'Interès Nacional (BCIN) en la categoria de monument històric.

litització. A partir d'ara, per exemple, caldrà tenir en compte la integració harmònica de les edificacions que es puguin fer a tocar del recinte per tal que no afectin la contemplació de l'espai sense interferències.

LA SELVA

Text > JOAN DOMÈNECH

Lloret de Mar: el jaciment de Montbarbat | Acaba d'aparèixer un altre llibre (el número 15) de la col·lecció local «Es Frares», editat per l'Ajuntament i coordinat pel Servei d'Arxiu Municipal. Es titula *L'oppidum de Montbarbat* i presenta amb tot detall els resultats de més de vint-i-cinc anys d'excavacions portades a terme per un equip d'arqueòlegs amb la doctora Maria del Vilà Vilà i Bota al capdavant.

>> Vista aèria del jaciment de Montbarbat.

(Foto: AJUNTAMENT DE LLORET DE MAR)

L'obra està redactada amb tot el rigor, amb gràfics i fotografies que justifiquen el text i té 512 pàgines. La conclusió del voluminós estudi és que Montbarbat és un dels poblats fortificats més grans del nord-est peninsular, ben situat al cim de la muntanya homònima, gairebé com a frontera sud dels indigets de l'Empordà. Evidencia una fase prehistòrica a la qual segueix la construcció del poblat fortificat —a les darreries del segle v aC— i una remodelació encara posterior dels habitatges en els segles IV-III aC, moment en què el poblat va ser abandonat. Els habitants vivien de l'agricultura de secà, la ramaderia, la pesca, la caça i la recol·lecció. Amb els excedents de producció practicaven el comerç terrestre i marítim. S'hi ha trobat un ampli mostrari de peces de ceràmica, i el metall, molt escàs, hi està representat per restes degradades —a causa de l'acidesa

del terreny— d'eines i armes. No se n'ha trobat, encara, la necròpolis.

Santa Coloma de Farners: Festival Domini Màgic de Poesia | A finals d'estiu es va celebrar a la capital del Rocar el festival de poesia Domini Màgic, que es va centrar principalment en l'obra de Joan Vinyoli, el poeta barceloní que durant la seva infantesa i joventut va estiuejar a Santa Coloma. Es van llegir composicions seves evocadores dels paisatges locals, que es van poder valorar *in situ* seguint un itinerari preparat. També hi va ser recordat Josep Carner, en el cinquantenari de la seva mort. La literatura —exposada en bona part en sessions celebrades a la Casa de la Paraula— es va combinar amb la música i altres arts, amb la presentació d'un disc i amb una exposició pictòrica i fotogràfica. Tot i els problemes derivats de la pandèmia, el festival, amb les degudes precaucions, el van poder seguir unes quatre-centes persones.

Blanes: Can Massó | Quan circulàvem, fins fa poc, pel passeig de Blanes, ens adonàvem d'una casa senyorial d'antics indians, Can Massó, la darrera que quedava dempeus d'una llarga llista de construccions singulars. Es pot dir que ha estat indultada d'una desaparició definitiva. Actualment s'hi fan obres de rehabilitació, que han hagut de ser més invasores del que es preveia a causa del mal estat d'alguns fonaments o parts essencials per a la seguretat de l'edifici. Però s'ha salvat. Un inversor egipci, de viatge per la Costa Brava, se'n va enamorar i pretén convertir-la en un hotel —el primer de quatre estrelles del nucli històric— i restaurant. La previsió és inaugurar-lo el 2022. Els blanencs coneixien també aquesta mansió per Can Mañach, nom de la darrera família que hi va viure a lloguer durant molts anys.

LA GARROTXA

Text > JOAN SALA

Un antic convent reverteix a la ciutat d'Olot | El convent de la Divina Providència ja és propietat municipal. Es tracta d'un edifici situat en un punt central de la població que, després de